

haabe, at vi naar til et Resultat i Udvalget, saaledes at vi ikke giver for meget los og paa den anden Side tilfredsstiller Landboorganisationerne i de Krav, de har fremført. Iøvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Kr. Pedersen: De Oplysninger, der ledsager Lovforslaget, viser, at den smitsomme Kastning er i meget stærk Fremgang. Det er jo en meget farlig Sygdom. Jeg tror nok, at det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen har Ret, naar han mener, at det maa ske er den Sygdom, der foraarsager Landbruget det allerstørste Tab. Det er en snigende Sygdom, og enhver, der har set den i sin Besætning, maa ønske, at der gøres alt muligt for, at den ikke skal komme igen.

Jeg er enig med dem, som er imod den Bestemmelse, at det skal være tilladt at tilføre Dyr fra smittede Besætninger til Dyrskuer. Den højtærede Minister er jo heller ikke særlig velvillig stemt for den; han mener blot, at der ikke er nogen væsentlig Fare. Men naar der overhovedet er en Fare, hvad jeg mener, der er, tror jeg, man bør undgå en saadan Bestemmelse. At man har optaget en Bestemmelse, der forbyder at tilføre saadanne Dyr til Auktioner, er jeg enig i, men saa synes jeg ogsaa, det vilde være rigtigt at stryge Bestemmelsen om, at man skal have Lov til at tilføre saadanne Dyr til Markeder. Efter de Udtalelser, der er faldet her, antager jeg i det hele taget, at man nok nogenlunde bliver enig i Udvalget om, hvilke Bestemmelser der skal være.

Der er to ærede Medlemmer — og det er jo ret kyndige Medlemmer —, der er Modstandere af Ordene: „findes Grund til at antage“, at Sygdommen er til Stede. Jeg ved ikke, om deres Betragtning er rigtig. For saa vidt man skal gaa ud fra, at der, naar der blot findes Grund til at antage, at der er smitsom Kastning, kan blive Pligt til Erstatning, saa er det ganske vist en meget farlig Bestemmelse. Men jeg skulde ikke mene, at man kunde fortolke Bestemmelsen paa den Maade. Jeg kender meget godt den Dom, som det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen henviste til, og jeg havde meget gerne set, at den paagældende Sag var kommet til Højesteret; det var mig umuligt at forstaa, at den Dom kunde være endelig. Og dersom Bestemmelsen ikke kan fortolkes saaledes, saa forekommer det mig, at der ikke er nogen Fare ved at beholde den; den vil altsaa kun sige dette ene, at dersom der kommer en Dyrslæge til Besætningen, naar der er Kastning, og han siger, at der er Grund til at antage, at det er smitsom Kastning, saa skal man

foretage Afspærring, ikke mere, og det kan man aldrig gøre for hurtigt, hvis der i det hele taget er smitsom Kastning i en Besætning. Men det er ogsaa et Forhold, som vi kan drøfte i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Hedelund gjorde opmærksom paa, at det i og for sig er Landmændene, der i særlig Grad maa afgøre dette Spørgsmaal, da det er dem, der ene bærer Tabet, og mente, at saa kunde man dog i nogen Grad lægge Ansvar over paa Organisationerne, som har krævet disse Ændringer. Ja, det kan man maa ske, men Ansvar ligger alligevel paa Rigsdagen. Og nu ved man heller ikke rigtig, hvor megen Vægt man skal lægge paa, at saadanne Resolutioner bliver vedtaget. Selvfølgelig skal man ikke genere Landmændene mere end allerhøjest nødvendigt, men her er et Omraade, hvor jeg rigtignok mener, det er absolut paakrævet, at der lægges et betydeligt Ansvar paa de Personer, i hvis Besætning der er smitsom Kastning, og jeg mener, at man, naar man tager Bestemmelserne om Dyrskuer og Markeder og Auktioner med, maa være bedst sikret imod at møde Dyr med denne Sygdom.

Der bliver sagt i Bemærkningerne, at Loven ikke er blevet overholdt, og det er naturligvis en kedelig Ting, hvis Loven ikke bliver overholdt. Men der bliver ogsaa sagt i Bemærkningerne, at der er Fremgang i Retning af at overholde den. Skal vi saa ikke haabe paa, at det til sidst bliver saaledes, at den virkelig bliver overholdt, saaledes at man ikke blot ikke fører smittede Dyr til Markeder, Auktioner og Dyrskuer, men ogsaa sender Anmeldelse til Dyrslægen og faar foretaget Afspærring af Besætningen saa hurtigt, som det paa nogen Maade er muligt.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg ønsker at udtale min bedste Tak til de ærede Ordførere, fordi de har modtaget Forslaget med saa stor Velvillie, som Tilfældet er, til Trods for, at der jo fra de forskellige Sider er gjort enkelte Indvendinger mod de Ændringer, som her er bragt i Forslag. Navnlig de to ærede første Talere, som i ganske særlig Grad besidder Kyndighed paa dette Omraade, idet de har haft Lejlighed til i højere Grad end de fleste af os at beskæftige sig dermed i deres egen Virksomhed, havde jo forskellige Bemærkninger at gøre af, om jeg saa maa sige, venlig-kritisk Art.